

?Kuba är ett fredligt land ... men som inte fruktar krig?

Kubas president Miguel Díaz-Canel har intervjuats av tidskriften Newsweek, som tycks vara ämnad att publiceras 22 april 2026. Datumet sammanfaller med några relevanta årsdagar: **21 april 1898** intervererade USA i befrielsekriget mot Spanien, och **19 april 1961** besegrade det revolutionära Kuba USAs invasion i Grisbukten... Något för administrationen i norr att komma ihåg.

En spansk version av intervjun har redan publicerats i Cubadebate och spridits på sociala medier. Här följer en översättning den inledande delen, men hela texten finns i den bifogade pdf-filen.

NEWSWEEK: Ni har bekräftat att USA och Kuba för närvarande för samtal, och Ni har föreslagit samarbete inom områden som vetenskap, migration och åtgärder mot narkotikahandel. President Trump verkar sträva efter ett regimskifte. Tror Ni att det är möjligt att nå en överenskommelse och att diplomatin kan segra?

DÍAZ-CANEL: Jag tror att dialog är möjlig, och jag tror att vi kan nå vissa överenskommelser, men det är svårt. Varför kan vi säga så?

Vi kan föra en dialog eftersom det sedan revolutionens seger alltid har funnits en vilja från kubansk sida att upprätthålla en civiliserad relation med USA, som grannar, oavsett våra ideologiska skillnader.

Det finns många områden med gemensamma intressen där vi kan samarbeta, och vi skulle inte bara kunna samarbeta, utan även nå överenskommelser som är till gagn för båda folken och båda nationerna.

Men vi har alltid hävdad att det måste vara en respektfull dialog på lika villkor, med respekt för vår suveränitet, vårt politiska system och vår rätt till självbestämmande, och baserad på ömsesidighet och i enlighet med internationell rätt.

Jag säger också att en dialog är möjlig eftersom vi tidigare, med andra USA-administrationer, har kunnat etablera en dialog och har kunnat diskutera frågor av gemensamt intresse. Vissa gånger har vi haft större framgång än andra. Men dessa två reaktioner förklarar varför det finns en möjlighet.

Frågan är vilka faktorer är det som mest försvårar en dialog? För det första finns det i USA vissa sektorer som är mycket negativa till varje form av dialog med Kuba. Dessutom är relationen mellan Kuba och USA asymmetrisk; stormakten USA har alltid agerat angripande, medan den lilla ön Kuba alltid har varit den som utsatts för angreppen.

Vi har ofta fört samtal och nått överenskommelser, och Kuba har alltid fullgjort sina åtaganden. Men vid flera tillfällen har USAs regering inte gjort detsamma. Dessutom har USA i 67 år bedrivit en politik präglad av fientlighet, aggression och hot, en politik av

blockad, sedan förstärkt blockad, och nu, ännu allvarligare, en grym energiblockad.

Det är uppenbart att vårt land på många plan utsätts för aggression från USA, med förödande effekter på befolkningens vardag. Dessutom föreslår USAs regering nu så kallade samtal med andra nationer, bara för att senare attackera dessa nationer. Detta skapar onekligen misstro bland vårt folk.

Men jag tror faktiskt att vi kan inleda en dialog och förhandla fram avtal. Vi kan nå överenskommelser i frågor som migration, säkerhet, miljö, vetenskap och innovation, handel, utbildning, kultur och idrott. Vi kan också välkomna investeringar från USA-företag i Kuba, och vi kan utveckla handeln mellan våra länder.

Vi kan även inleda ömsesidigt fördelaktiga projekt inom olika områden av vår ekonomi. Och om dialogen befästs och avtal nås på detta område är jag säker på att de kommer att vara ömsesidigt fördelaktiga för båda nationerna och båda folken.

Detta skulle göra det möjligt för oss att ta bestämda steg för att skapa utrymmen för förståelse som leder oss bort från konfrontation. För jag tror att Kubas och USAs folk förtjänar möjligheten att arbeta i en anda av fred, vänskap och samarbete istället för att gå i krig.

NEWSWEEK: Ni nämnde att den här USA-administrationen har en historia av att tillgripa militära åtgärder mitt under förhandlingar. Vi har sett det i fallen med Iran och Venezuela, och president Trump har i en del uttalanden sagt att Kuba kan bli nästa mål. Om diplomatin misslyckas eller om man inte uppnår önskade resultat, oroar ni er då för en potentiell militär operation från USA mot Kuba? Finns det någon försvarsstrategi mot detta?

DÍAZ-CANEL: Kuba är inget krigiskt land. Det är ett fredligt land som främjar solidaritet och samarbete. Men Kuba fruktar inte krig. Vi har en försvarsdoktrin som kallas "Hela folkets krig", som inte är någon aggressiv doktrin, utan snarare en defensiv sådan, där hela folket deltar.

Kuba utgör inget hot mot USA ? och än mindre ett "ovanligt och extraordinärt" hot, som har angetts som förevändning för ett presidentdekret. Och det säger jag inte bara som ett svar på din fråga, utan för att Kuba har visat detta genom sin historia i relation till USA och till världen.

Det finns därför ingen förevändning, ingen ursäkt, för USA att ta till en militär aggression som ett sätt att lösa våra meningsskiljaktigheter.

Men hela tiden, och framför allt under de senaste månaderna och veckorna, har vi hört denna retorik från en officiell representant för USAs regering som förebådar en militär attack mot Kuba, sätter gränser för hur länge den kubanska revolutionen kommer att bestå och för hur länge vi kommer att stå emot innan de invaderar oss.

Och det finns en fras som är mycket, mycket talande, väldigt illustrativ, för denna ultrakonservativa mentalitet. Det är när man säger: "Vi har utövat alla möjliga påtryckningar mot Kuba?" och därmed erkänner att det faktiskt fanns en brutal blockad, som man nu förnekar ? och sedan omedelbart tillägger: "därför är vårt enda återstående alternativ att ta kontrollen och utplåna landet.?"

Det är onekligen en krigisk och aggressiv hållning som ligger långt ifrån våra förslag om samtal med USA. Det är därför vi har ett ansvar att förbereda oss för att försvara landet.

Det är inte första gången i vår historia; i 67 år har risken för en aggression, ett militärt hot, alltid varit överhängande. Det är därför vi förbereder oss ? inte för att attackera, utan för att försvara oss ? och för att denna förberedelse, denna beslutsamhet, folkets beredskap att försvara revolutionen, att försvara vår suveränitet och vår självständighet, också ska tjäna till att undvika konfrontation.

Vi som utövar ledarskap, som har anförtrotts ett ledningsansvar inom revolutionen, vårt åtagande är gentemot folket och den

kubanska revolutionen, gentemot dess arbete, gentemot landets suveränitet och oberoende. Detta innebär den underförstådda övertygelsen att vi är beredda att ge våra liv för revolutionen ? för dess överlevnad, för suveräniteten och för oberoendet. Vi oroar oss inte för vår personliga säkerhet. Vi kommer alltid att sträva efter att undvika krig. Vi kommer alltid att arbeta för fred. Men om en militär aggression äger rum, kommer vi att svara, vi kommer att kämpa, vi kommer att försvara oss, och om vi stupar i strid, så innebär det att leva om man dör för fosterlandet.*

Vi måste alltså förbereda landet för att undvika en aggression, förbereda dess militära försvar, för det som oroar oss är vårt folks öde och den kubanska nationens framtid.

Jag kan också med absolut säkerhet och uppriktighet säga att en militär aktion mot Kuba ? utöver att det skulle vara något ytterst skamligt ? skulle orsaka enorma förluster för både nationerna och folken. Förlusten av människoliv och den materiella förstörelsen skulle vara oöverskådliga. En sådan aggression skulle bli extremt kostsam i alla avseenden, och det är inte vad våra folk förtjänar.

Jag upprepar att våra folk förtjänar fred, att få leva i en vänskaplig gemenskap, att samarbeta och att åtnjuta full frihet för att skapa en genuin relation präglad av god grannsämja.

Jag anser att detta är det som verkligen är konstruktivt och som faktiskt erbjuder en befriande vision när det gäller möjligheten att lösa bilaterala meningsskiljaktigheter genom dialog.

Läs vidare i denna pdf:

[Kubas president Di?az-Canel intervjuas i Newsweek](#)

Cubadebate 260407 / cv

* En strof i Kubas nationalsång lyder: Morir por la Patria es vivir, att dö för fosterlandet är att leva.

[Díaz-Canel a Newsweek: ?Cuba es un país de paz que promueve la solidaridad y la cooperación, pero no le teme a la guerra?](#)

Gå med i solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap

(150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidra till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

Pg 23 57 15 ? 0 eller Swish 123 182 37 72